

حمله تروریستی
در فرودگاه
کابل نشان داد
طالبان برای
داعش برادر
نیست، بلکه
کافر است،
درست مانند
امریکایی‌ها
وسایر مهاجمان

نمی‌شناسند و آنها را کافر می‌دانند. این بدان معنی است که آنها باید نابود شوند. چشم‌انداز افغانستان (یا به قول وهابی‌های این کشور برای خراسان) قلمرو تو حید است. خداوند یکی است و نمی‌توان از زندگی، کردار و گفتار خداوند تعبیر متفاوتی داشت. به همین ترتیب، هیچ‌گونه اختلافی در قرآن وجود ندارد و این فقط داعش است که برای اسلام واقعی می‌جنگد. در سال ۲۰۱۴، داعش اعلام کرد که اسلام باید در سراسر جهان زیر یک پرچم «پرچم ایمان» بر همگی تحمیل شود. تنها پرچمی که برای وهابی‌ها مقدس است پرچم داعش است. رادیکالیسم در مسائل اعتقادی کاملاً به چشم می‌خورد.

از سوی دیگر اما طالبان به حنفی‌ها تعلق دارند، شاخه‌ای محافظه‌کار از جنبش سنی. این ایمانی است که اکثریت قریب به اتفاق افغان‌ها به آن اقرار می‌کنند. طالبان برخلاف داعش، تصوف را به رسمیت می‌شناسند. یعنی امکان درک اسلام نه تنها از طریق مطالعه قرآن و سایر آثار کلامی، بلکه از طریق اعمال معنوی میسر است. اسلام سنی طالبان به معنای واقعی کلمه یک پیروی محافظه‌کارانه از مذهب سنی سنتی حنفی افغانستان است. این امر اساساً آن را از تمام جنبش‌های سلفی یا وهابی‌ها متمایز می‌کند. [۱۴]

علاوه بر این پشتون‌ها دارای مجموعه‌ای سنتی از قواعد و تفاسیر برای زندگی شخصی و اجتماعی هستند که از دیرباز بخشی از اسلام پشتون و اساس ناسیونالیسم مذهبی پشتون‌ها شده است که در ابتدا بشدت در ایدئولوژی طالبان حضور داشت. در دهه ۱۹۹۰، طالبان تلاش کرد با سنت صوفیانه مبارزه کند، اما در نهایت مجبور شد با آن کنار بیاید. به این دلیل که تصوف یک جنبه کلیدی از میراث فرهنگی جنوب افغانستان است که با سنت‌های شعرو

سربازان طالب در حال تأمین امنیت زیارتگاه سخی کابل

